

scoalacool.ro

STUDIU DE CAZ: RĂZBOIUL DE INDEPENDENȚĂ

Contextul internațional

1875-1876 - în Bosnia-Herțegovina și Bulgaria, au izbucnit răscoale antiotomane ⇒ Serbia și Muntenegru au intrat în război împotriva puterii turcești, cu scopul de a își obține **independența**.

23 decembrie 1876-20 ianuarie 1877 - în cadrul Conferinței de la Constantinopol, Marile Puteri au încercat să soluționeze conflictele din Balcani.

Septembrie 1876 - Imperiul Otoman a adoptat o Constituție, prin care României i s-a acordat statutul de „*provincie privilegiată*” ⇒ obținerea independenței a devenit obiectivul major pentru Carol I.

Ambuscadă bosniacă din perioada răscoalei antiotomane (Bosnia-Herțegovina, 1875)

Cucerirea independenței de stat

1876-1877 - ca urmare a eșecului încercărilor de a obține recunoașterea independenței României pe cale diplomatică, guvernul condus de Ion C. Brătianu a hotărât apropierea de Imperiul Rus.

4 aprilie 1877 - la București, s-a semnat Convenția româno-rusă privind trecerea trupelor ruse pe teritoriul României: armata rusă și-a asumat să respecte integritatea teritorială a României.

12 aprilie 1877 - Imperiul Rus a declarat război Imperiului Otoman.

Aprilie 1877 - otomanii au bombardat orașele românești de pe linia Dunării.

9 mai 1877 - la București, în Camera Deputaților, ministrul de externe Mihail Kogălniceanu a proclamat independența României.

31 iulie 1877 - la Plevna, în condițiile respingerii atacurilor ruse de către otomani, comandantul armatei ruse, Marele Duce Nicolae, a fost nevoit să ceară intervenția trupelor române în conflict.

August 1877-ianuarie 1878 - trupele românești, conduse de principele Carol, au trecut Dunărea și au participat la luptele de la Plevna, Rahova (noiembrie 1877), Vidin și Smârdan (ianuarie 1878), contribuind în mod decisiv, alături de forțele ruse, la înfrângerea Imperiului Otoman.

„Articolul I

Guvernul Alteței Sale Domnului României Carol I asigură armatei ruse care va fi chemată a merge în Turcia, libera trecere prin teritoriul României și tratamentul rezervat armatelor amice. Toate cheltuielile care ar putea fi ocazionate de trebuințele armatei ruse, de transportul său, precum și pentru satisfacerea tuturor trebuințelor sale, cad naturalmente în sarcina Guvernului Imperial.

Articolul II

Pentru ca nici un inconvenient sau pericol să nu rezulte pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul său, Guvernul Majestății Sale Imperatorul tuturor Rusiilor se obligă a menține și a face a se respecta drepturile politice ale Statului Român, astfel cum rezultă din legile interioare, și tratatele existente, precum și a menține și a apăra integritatea actuală a României.

Articolul III

Toate detaliile relative la trecerea trupelor ruse, la relațiile lor cu autoritățile locale, precum și toate învoielile care ar trebui să fie luate pentru acest sfârșit, vor fi consemnate într-o convenție specială care va fi încheiată de delegații ambelor guverne, și ratificată în același timp ca și cea de față, și va intra în lucrare de îndată.

Articolul IV

Guvernul Alteței Sale Domnului României se obligă a obține pentru Convenția de față precum și pentru cea menționată la articolul precedent ratificarea cerută de legile române și a face imediat executorii stipulațiile cuprinse într-însa. Drept aceea, plenipotențiarilor respectivi au pus pe Convenția din față semnăturile lor și sigiliul armelor lor.”

(Convenția româno-rusă, 4 aprilie 1877)

„(...) În starea de război cu legăturile rupte ce suntem? Suntem independenți; suntem națiune de sine stătătoare. Însă domnilor, aici se oprește travaliul (munca) nostru? Aici se oprește misiunea noastră? Am ajuns la scopul urmărit nu de azi, ci, pot zice, de secole, și mai cu deosebire urmărit de la 1848 încoace? Mai întâi de toate domnilor, să ne facem întrebare: ce am fost înainte de declararea războiului? Am fost noi independenți către turci? Am fost noi provincie turcească? Am fost noi vasali ai Turciei? Am avut noi pe sultanul ca suzeran? Străinii au zis aceasta; noi nu am zis-o niciodată. Noi nu am fost vasali. Sultanul nu a fost suzeranul nostru. Însă a fost ceva. Au fost niște legături sui-generis, niște legături care au fost slabe când românii au fost tari; niște legături care au fost tari când românii au fost slabi.

(...) Așadar, domnilor deputați, nu am cea mai mică îndoială și frică de a declara în fața reprezentățiunii naționale că noi suntem o națiune liberă și independentă. (...) Noi trebuie să dovedim că avem conștiința misiunii noastre, trebuie să dovedim că suntem în stare să facem și noi sacrificii pentru ca să păstrăm această țară și drepturile ei pentru copiii noștri și această misiune în momentele de față este încredințată fraților și fiilor noștri de la hotare.

(...) Așadar, trebuie să dovedim că, dacă dorim să fim națiune liberă și independentă, nu este pentru ca să liniștim pe vecinii noștri, nu este pentru ca să fim un popor de griji pentru dâșii; din contră, și încă mai mult decât până acum, să arătăm că suntem o națiune hotărâtă să ne ocupăm de noi, să ne ocupăm de națiunea noastră, să ne ocupăm de dezvoltarea ei, de dezvoltarea bunei stări morale și materiale, iar nicidecum ca să creăm griji, ca să neliniștim pe cineva. Noi dorim să fim bine cu toate puterile și cu Rusia, și cu Austria, și chiar cu Turcia; și cu Turcia vom face legături noi, (...) iar nu să rămânem în acele legături ca până astăzi, care nu mai au rațiunea lor de a fi.”

(Mihail Kogălniceanu, Declarația de independență, 9 mai 1877)

RĂZBOIUL DE INDEPENDENȚĂ (1877-1878)

„Turcii, adunând cele mai mari mase la Plevna, ne zdrobesc. Rog să faci fuziune, demonstrație și, dacă este posibil, trecerea Dunării pe care tu dorești să o faci între Jiu și Corabia. Această demonstrație este indispensabilă pentru a facilita mișcările mele.”

(Telegrama Marelui Duce Nicolae, 31 iulie 1877)

Soldați români participanți la războiul ruso-turc din 1877-1878

Bătălia pentru Plevna (Bulgaria, 1877)

Bătălia pentru Rahova (Bulgaria, 1877)

Bătălia pentru Vidin (Bulgaria, 1878)

Nicolae Grigorescu - *Atacul de la Smârdan* (1878)

Cucerirea independenței de stat

3 martie 1878 - semnarea Tratatului de pace de la San Stefano:

- a. S-a recunoscut independența României;
- b. Dobrogea, Delta Dunării și Insula Șerpilor au revenit Imperiului Rus, care și-a rezervat dreptul de a le schimba cu sudul Basarabiei (1856: a revenit Moldovei în urma Congresului de Pace de la Paris).

Marile Puteri nu au acceptat prevederile acestui tratat și, la sugestia lui Otto von Bismarck, cancelarul Imperiului German, au hotărât desfășurarea unui Congres de pace la Berlin.

13 iunie-13 iulie 1878 - Congresul de pace de la Berlin a pus capăt Războiului ruso-turc din 1877-1878, confirmând în linii mari prevederile Tratatului de pace de la San Stefano:

- a. Recunoșterea independenței României, condiționată de modificarea articolului 7 din Constituția din 1866: statutul evreilor și al celorlalte etnii necreștine, care nu au avut dreptul la cetățenie;
- b. România a cedat Imperiului Rus sudul Basarabiei (judetele Cahul, Bolgrad și Ismail) și a primit Dobrogea, Delta Dunării și Insula Șerpilor.

Semnarea Tratatului de pace de la San Stefano (Bulgaria, februarie 1878)

Peninsula Balcanică după Tratatul de pace de la San Stefano (1878)

	România, Serbia și Muntenegru au devenit state independente		Principatul Bulgariei
	Teritorii cedate României		Districtul Spilia, cedat Imperiului Austro-Ungar
	Părți din Basarabia cedate Rusiei		Imperiul Otoman și Rumelia Orientală
	Teritorii cedate Muntenegrului		Căi ferate
	Teritorii cedate Serbiei		

Congresul de Pace de la Berlin (iunie-iulie 1878)

România (1878)

Urmări

România a accelerat procesul de modernizare statală \Rightarrow 1881 - proclamarea regatului.

S-a adoptat o politică economică protecționistă și s-au dezvoltat următoarele domenii: comerțul, sistemul bancar, căile ferate și exploatarea petrolului.

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitrescu, Doru, Manea, Mihai, *Mic dicționar enciclopedic de termeni istorici*, Editura Meronia, București, 2008.
2. Soare, Aurel Constantin, Cojocaru, Daniela Ana, Grozav, Gabriel, Pavelescu, Alina, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura Art Klett, București, 2020.
3. Stoica, Stan (coordonator), Băluțoiu, Valentin, Becheru, Dragoș Sebastian, Bilcea, Valentina, Bondar, Ancuța, Grecu, Maria, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura CD Press, București, 2020.
4. Gheorghe, Maria Mariana, Săvuță, Irina Ema, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura Litera, București, 2020.
5. Bărbulescu, Mihai, Deletant, Dennis, Hitchins, Keith, Papacostea, Șerban, Teodor, Pompiliu, *Istoria României*, Editura Corint Educațional, București, 2014.
6. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2008.
7. Bulei, Ion, *O istorie ilustrată a românilor*, Editura Litera, București, 2018.
8. Djuvara, Neagu, *O scurtă istorie ilustrată a românilor*, Editura Humanitas, 2013.
9. Damean, Sorin Liviu, Oncescu, Iulian, *O istorie a românilor de la Tudor Vladimirescu la Marea Unire (1821-1918)*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2015.
10. Isar, Nicolae, *România sub semnul modernizării: de la Alexandru Ioan Cuza la Carol I (1859-1914)*, Editura Universitară, București, 2017.
11. Hitchins, Keith, *România: 1866-1947*, Editura Humanitas, București, 2017.
12. Imagini: Google Images (domeniul public).

Vă mulțumim pentru atenție!

ȘCOALA COOL
EDUCAȚIE PRIN CONȚINUT

